

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619203891
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6619203891.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. č. XXX, o zaplatenie 515,58 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 7. septembra 2020, č. k. 5Csp/102/2019 - 111, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 515,58 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 515,58 eur od 30.01.2017 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50,- eur mesačne so splatnosťou príslušnej splátky do 20. dňa kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, a to pod následkom splatnosti celého plnenia v prípade nezaplatenia ktorejkoľvek zo splátky riadne a včas. II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.“

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca - Všeobecná úverová banka, a. s. sa žalobou doručenou súdu dňa 30.08.2019 domáhala zaplatenia sumy 515,58 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 30.01.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu, že na základe jej splnomocnenia spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, Hlavné nám. 12, Kežmarok, ako splnomocnený sprostredkovateľ k uzatvoreniu zmluvy veriteľa Všeobecná úverová banka, a. s., IČO: 31 320 155, Mlynské Nivy 1, Bratislava, uzatvorila so žalovanou dňa 28.07.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy bolo žalovanej poskytnutých 700,00 eur, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 27,41 %, ktoré mala žalovaná splatiť v 60 mesačných splátkach splatných vždy k 20-temu dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2014 a posledná splatná v mesiaci júl 2019. Pri riadnom plnení zmluvy mala žalovaná celkovo zaplatiť sumu poskytnutého úveru zvýšenú o sumu 519,80 eur (celkové náklady spotrebiteľa). RPMN bola 27,41 % a priemerná hodnota RPMN 49,67 %. Z dôvodu porušovania podmienok zmluvy žalovanou spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., úver okamžite zosplatnila ku dňu 24.01.2017 v zmysle čl. 9. bod 2. zmluvy, podľa ktorého, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred, čo zodpovedá ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Podľa doloženého rozpisu splátok a úhrad žalovaná na úver zaplatila celkom sumu 546,- eur.

3. V priebehu konania predmetnú pohľadávku pôvodný žalobca postúpil na iný subjekt. Uznesením č. k. 5Csp/102/2019-84 zo dňa 06.03.2020 súd na základe návrhu pripustil zmenu strán sporu na strane

žalobcu tak, že z konania vystúpila Všeobecná úverová banka. a.s., a na jej miesto vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava.

4. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané uzavretie danej zmluvy, túto posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu - o spotrebiteľskom úvere, ktorá spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ust. § 9 ods. 2). Žalovanou namietané nedostatky obsahových náležitostí zmluvy (že zmluva neobsahuje členenie splátok na istinu a úroky, termín konečnej splatnosti úveru, či argumentáciu ohľadom veľkosti písma použitého v zmluve), ktoré by inak mohli mať za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle cit. zákona, súd posúdil ako neopodstatnené. Taktiež zmluvné aj zákonné podmienky pre okamžité zosplatnenie úveru veriteľom boli v posudzovanom prípade splnené.

5. V súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka súd ex offo preskúmal žalobcom uplatnený nárok aj z hľadiska prípadného premlčania a konštatoval, že nakoľko veriteľ úver zosplatnil pre splátku splatnú v septembri 2016 a žalobu na súd podal v auguste 2019, tak nárok žalobcu nie je premlčaný, žalobca uplatnil svoj nárok na súde v zákonnej - trojročnej premlčacej dobe (§ 101 Občianskeho zákonníka).

6. Súd považoval nárok žalobcu vo výške 515,58 eur za dôvodný, a preto žalovanej uložil povinnosť túto sumu zaplatiť žalobcovi spolu aj s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., počnúc od 30.01.2017, ako žalobca v žalobe žiadal.

7. Vzhľadom na finančnú situáciu žalovanej, keď starobný dôchodok ako zdroj príjmu žalovanej je 421,10 eur mesačne, súd v s odkazom na ust. § 232 CSP povolil žalovanej prisúdené plnenie splácať v mesačných splátkach 50,00 eur, pod hrozbou straty výhody splátok pre nezaplatenie čo i len jednej zo splátok riadne a včas, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. §§ 255 a 262 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

9. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alebo aby rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu žalobcu zamietol.

10. Namietala, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer finance Holding si nespĺnil svoju povinnosť oznámiť jej postúpenie pohľadávky, potom žalobca ani nemohol nadobudnúť práva na vymáhanie pohľadávky voči nej.

11. Poukazuje na neprijateľné zmluvné dojednania spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ide o neprimerane vysoké zmluvné pokuty v prípade omeškania splátok, horná hranica úrokov z omeškania je stanovená kogentne. Tiež fixná ročná úroková sadzba 27,41 % uvedená v zmluve podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú v dobe jej zverejnenia, táto sa pohybovala od 10,10 % do 10,58 %. Teda výška úrokov v zmluve je neprimeraná, odporuje dobrým mravom, tak isto aj uvedená RPMN 27,41 % a priemerná RPMN 49,67 %, ktoré neboli súdom prvej inštancie preverené. Navyše RPMN je uvedená nesprávne, nakoľko pri poskytnutom úvere 700,00 eur, s mesačnými splátkami 22,33 eur, na dobu 60 mesiacov, je hodnota RPMN 27,25 %. Trvá na názore, že predmetná zmluva o úvere má byť posúdená ako bezúročná a bezpoplatková. Aj preto, že v zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti úveru, ktorý má byť uvedený konkrétnym dátumom, taktiež absentuje údaj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaná žiada, aby odvolací súd podrobil zmluvu súdnej kontrole. Trvá na tom, že veriteľ použil pri uzatváraní zmluvy nekalé obchodné praktiky.

12. Veriteľ pri uzatváraní zmluvy použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, použil predtlačенú formulárovú zmluvu, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť.

13. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

14. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

16. V konaní uplatnil žalobca nárok voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.07.2014. V konaní nebolo sporné a bolo preukázané splnenie si povinnosti žalobcu (veriteľa) odovzdať - poskytnúť peňažné prostriedky dlžníkovi (žalovanej) vo výške 700,- eur. Sporné zostalo, či žalovaná má žalobcovi istinu úveru vrátiť zvýšenú o ďalšie platby (úroky, poplatky), keďže neuvedenie niektorej z obsahových náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z), aa) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) cit. zákona.

17. Odvolacie námietky žalovanej sú zamerané na nedostatky obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to rovnaké nedostatky, aké žalovaná namietala už v konaní pred súdom prvej inštancie, teda ide o námietky vo vzťahu k splátkam úveru, termínu konečnej splatnosti úveru a dobe trvania zmluvy, veľkosti písma použitého v zmluve a taktiež námietky voči hodnote RPMN, priemernej hodnote RPMN a dohodnutej úrokovej sadzbe, ktoré podľa jej názoru okresný súd opomenul preskúmať, keďže sa o nich v odôvodnení rozsudku nezmieňuje, alebo ak ich preskúmaval - čomu by nasvedčoval záver okresného súdu, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti - tak ich podľa názoru žalovanej súd neposúdil správne. Rovnako ako na súde prvej inštancie aj v odvolacom konaní namieta, že veriteľ pri obchodnej transakcii so žalovanou použil nekalé obchodené praktiky.

18. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalovanej spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu v otázke posúdenia tých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú obsahom odôvodnenia rozsudku okresného súdu, a dodáva.

19. Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je možné považovať za obsahujúcu v ust. § 9 ods. 2 zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch predpísané náležitosti v prípade, ak podmienky úverovej zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou ich identifikovať. Takýto názor vyplýva z rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR, z rozhodnutí najvyšších súdnych autorít SR - Najvyššieho súdu SR, aj z rozsudku Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-42/15 z 9.11.2016, Home Credit Slovakia, a.s., proti U. Y. (na ktorý poukázal v rozhodnutí aj okresný súd), kde v prejudiciálnom konaní ESD rozhodol aj o práve členského štátu vnútroštátnou úpravou rozširovať obligatórne náležitosti úverovej zmluvy nad rámec Smernice 2008/48/ES, ako aj jeho právo zákonom sankcionovať absenciu niektorej z náležitostí úverovej zmluvy tak, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

20. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely jeho splatenia - tak ako je zadefinovaná v posudzovanej Zmluve o spotrebiteľskom úvere v časti III., jednoznačne stanovuje celkový počet splátok (60) a výšku jednotlivých splátok a ich frekvenciu (mesačné splátky vo výške po 20,33 eur), je tu zrozumiteľne uvedené, kedy sú splatné jednotlivé splátky úveru (20. dňa v mesiaci), aj to, kedy je splatná prvá splátka úveru (je splatná 20.08.2014). Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd, že podmienky predmetnej zmluvy o poskytnutí úveru umožňujú spotrebiteľovi - žalovanej bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy/termíny splatnosti splátok, hoci formulácia v samotnej zmluve neobsahuje konkrétne dátumy jednotlivých splátok. Svedčí o tom i fakt, že žalovaná prvé mesiace pravidelne uhrádzala splátky úveru vždy do 20-teho dňa v mesiaci, teda mala vedomosť o termíne splatnosti jednotlivých splátok v tomto posudzovanom prípade. Rozpisovanie výšky splátok na výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky poplatkov nie je zákonom vyžadované do tej miery, že by muselo byť uvedené priamo v zmluve o úvere. Postačuje, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny podľa § 9 ods. 3, 5 zákona č. 129/2010

Z. z.. Uvedené vyplýva aj zo stanoviska ESD (vyššie uvádzaného rozsudku ESD), v zmysle ktorého: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok, t.j. súčasťou zmluvy nemusí byť presný splátkový kalendár/amortizačná tabuľka, ale tieto údaje môžu byť obsiahnuté v samostatnom splátkovom kalendári/amortizačnej tabuľke, ktorú veriteľ predloží - odovzdá dlžníkovi na jeho žiadosť bezplatne, kedykoľvek počas trvania zmluvy. Teda čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice sa má vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Súdny dvor vylúčil oprávnenosť sankcie straty nároku na úroky a poplatky v prípade, že úverová zmluva neobsahuje rozdelenie úverovej splátky na jej jednotlivé zložky (na časť istiny, časť úrokov, časť poplatkov). Iba porušenie povinností veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky.“

21. Zákonné ust. § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch výslovne neustanovuje formu, ako má byť stanovený termín konečnej splatnosti úveru. Rozhodne však musí byť určený jasne a zrozumiteľne. Za dostačujúco uvedený v posudzovanej zmluve o poskytnutí pôžičky možno mať aj údaj - doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, vzhľadom na časť III. Zmluvy. Tu sú uvedené „deň splatnosti splátok je 20- teho dňa v mesiaci a prvá splátka je splatná 20.08.2014“ a „mesiac/rok splatnosti - 07/2019“. Určenie doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti úveru spotrebiteľom z takto uvedených podmienok nie je spojené s neprimeranými ťažkosťami a zároveň zaručuje, že termín konečnej splatnosti úveru, čo je jednou z podstatných náležitostí zmluvy o úvere, ku ktorému spotrebiteľ dospeje svojím vlastným úsudkom, bude správny. (V danom prípade niet pochýb, že termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na 20.07.2019, a že ide o zmluvu na dobu určitú).

22. Z odôvodnenia rozsudku bod 40. vyplýva, že okresný súd podrobil kontrole aj veľkosť písma použitého pri spísaní zmluvy a nedostatky namietané žalovanou, že zmluva je písaná drobným písmom súd nezistil, nakoľko veľkosť písma zodpovedá platnej právnej úprave účinnnej od 01.06.2014 - vykonanej zákonom č. 106/2014 Z. z., ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník (ust. § 53c) v spojení s nariadením vlády SR č. 114/2014 Z. z. (ust. § 1b). Aj v tomto sa so závermi okresného súdu odvolací súd plne stotožňuje.

23. V danom prípade v zmluve nazvanej „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ zo dňa 28.07.2014 pred podpismi klienta - dlžníka (žalovanej) aj veriteľa (žalobcu) v časti IX. Vyhlásenie zmluvných strán je uvedené, že zmluvné strany vyhlasujú, že pred vyplnením a podpísaním si zmluvu prečítali a v časti VII. Vyhlásenia klienta, bod 3., 4., je uvedené prehlásenie klienta, že „pred uzatvorením zmluvy bol oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, že mu bola poskytnutá informácia o RPMN, a to prostredníctvom formulára informácia o RPMN a priemernej hodnote RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok“, a že „Zmluvné podmienky, Formulár štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a informácie o RPMN mu boli doručené a tieto prevzal“, bod. 2. je uvedené prehlásenie klienta: „že sa pred podpisom zmluvy oboznámil so zmluvnými podmienkami (ZP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať“ a tiež prehlásenie „že pred uzatvorením zmluvy bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol doručený a tento prevzal.“ Podľa názoru odvolacieho súdu odvolacia námietka žalovanej, že veriteľ neinformoval spotrebiteľa o podmienkach zmluvy nemôže obstáť. Taktiež samotná skutočnosť, že veriteľ pri uzatváraní zmluvy, použil ním pripravený formulár zmluvy, samo o sebe neznamená, že ide o nekalú obchodnú prax veriteľa.

24. Napriek vyššie uvedenému, odvolací súd dospel k záveru, že je tu daný zákonný dôvod na zrušenie rozhodnutia okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP a vrátenie veci tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V priebehu konania a aj v odvolacom konaní žalovaná spochybnila primeranosť výšky úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), priemernej hodnoty RPMN, pričom RPMN bola stanovená vo výške 27,41 % a je totožná s dohodnutou fixnou ročnou úrokovou sadzbou (27,41 %) pri splatnosti úveru 5 rokov (60 splátok) a keďže obsahom odôvodnenia rozsudku nie je názor okresného súdu a posúdenie týchto obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak z tohto hľadiska je rozhodnutie okresného súdu nepreskúmateľné. Avšak „kvalita“ uvedených náležitostí zmluvy by mohla mať vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia vo veci samej, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové

rozhodnutie. Rozhodnutie okresného súdu odvolací súd považoval za predčasné. V ďalšom konaní pri posúdení dojednaného úroku z úveru bude súd vychádzať z ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré nadobudlo platnosť a účinnosť od 01.09.2014, nemôže mať spätnú platnosť a účinnosť na zmluvu zo dňa 28.07.2014), z ktorého vyplýva, že odplata dojednaná pri spotrebiteľských zmluvách nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V posudzovanom prípade ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola stanovená vo výške 27,41 % a je totožná s dohodnutou fixnou ročnou úrokovou sadzbou (27,41 %) pri splatnosti úveru 5 rokov (60 splátok). Nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako podstatnú náležitosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať nielen úrokovú sadzbu, ale osobitne (ako inú náležitosť) aj RPMN, týmto je zdôraznené, že ide o dve samostatné a aj obsahovo odlišné ekonomické kategórie, potom aj súd každú z nich má hodnotiť samostatne, či splňuje kritériá dané zákonom pre tú - ktorú náležitosť zmluvy.

25. Keďže odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu vo veci samej, zrušil aj závislý výrok o trovách konania. V ďalšom konaní súd prvej inštancie znova rozhodne o nároku žalobcu a o trovách konania vrátane trov tohto odvolacieho konania.

26. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).